

הנהגת

בית הכנסת

דקיק

אשכנזים יע"א

באגשטרדם

הוצאת ההכנסת לאינטרנט

www. ebrewboo .or

" , " "

This Sefer has been made available by:

דקק אשכנזים י"א

כאמשטרם

סימן א'

עניני סידור התפלה וקריאת התורה

סעיף א'

כל ימות השנה תתפלל כפי הנוסח אשר נדפס בתפלה קרבן כנחה ד' פרופס בשנת תפ"ח, סהודר ד' הגל' שנת תקי"ד, וסליחה ד' אמשטרם שנת תצ"ח לפ"ק, אכן אין אומרים ונאלצו לפני גאל ישראל, ופסקו השני מתפלה אל ארך אפים, וכל דבר אשר נדפס אצלנו מיבת פולין:

ב

בכל ימות החול תתפללים הפל' שטר' לטוקר כנה"כ הגדולה שעה אחת קודם קריאת הפל' שטרית:

ג

בימות החול וגם בשני ימים של ראש השנה אומרים תהלים קודם ארון יעלם, ובשבת ושאר ימים טובים קודם ברוך שאמר:

אחר סיום התהלים אומרים מוצר של יום ולמנוחה על הישענות, אם יחי' מילה באותו יום:

בשנים שאומרים כמה חתונ' וגם כפרים ופי' באב למנתח, אומרים שיר מוצר לאסף:

ד

בתול' מתחילין תפלה שחרי' בימות הקיץ דהיינו סן ערב פסח בשעה ששה ומחצה, ובחורף דהיינו מן אסרו חג של סתו בשעה ששע' שבעות, והרביעה נחונה לרנסים להקדים ולאוה' א ב 2 1 רביעה

רביעה שעה בימים הארוכים והקצרים:

ה

בישבת ויום טוב מתחילין מן ש"ק ב' נח בשעה שבעות וכוונה, מן פרשת שקלים בשעה שבעות ורביעי, ומן יום ראשון דפסח בשעה שבעות:

ו

בתחילתן השליחות בשעה חמישית ומחצה בלכר בערב ראש השנה ויום כפור כי או מתחילין בשעה חמישית:

ז

אלו הימים שמתחילין בהם במשכנת:

ראש השנה, מתחילין בשעה חמישית ומחצה התחילין בן משכנת: ויום כפור, משעולה עמוד השדר, — אכן לא יוקדם בשום אופן קודם שעה חמישית:

הושענא רבא, בשעה שש' ורביעי: פורים ותשעה באב, בשעה ששה ומחצה:

ח

ארון יעלם, אומרים אותו בימות החול בקול רם לא אם יחי' כי מינן כקלחנינו, ובשבת ויום טוב וככל הימים שאין אומרים למנוחה, מנגנים אותו אף אם יחי' כי מינן ח"ו כקלחנינו:

ט

ברוך המעיד אין מניחים לשום אדם להתפלל תפלה שחרי' בבית הכנסת אם אינו לבוש בתליון והחזן אומר, ברכות החפילין בימים ההם כחשאי:

י

מן חול המועד דפסח עד יום ראשון דלילות אומרים שני חזנים (אם הפסח כנה"כ) פסקו קודמה, פסקו על פסוק, גם מנגנים בספח בסדר

אכן אין אומרים אותו בתפלה ופזורים, פורים קטן, ערב יום טוב, אסרו חג, ערב יום כפור וטעמיה יום כפור ובאם ישיש התן בינים חופשו כנה"כ, ובאורם תהיום יאהרעו ימים ובימי רביעי' אך לא האבלים, וכן הרין בערב ראש השנה יאהרעו ימים אומרים לטעמיה אך לא האבלים,

אם יש מילה הקריטה להחיל לומר לבעות דהיינו אם ישל התינוק בבית הכנסת ההוא, פרוחים מכן עשרים שנה לא יאשרו לבעות מן יאהרעו ימים, אבלים או סורלים:

י

בימות החול אומרים קריש וברכו בתפלה שחרי' קודם ההה השיין הפל' שזונה עשה, ושונן אותו פים שניי' אחר שיר הירוד, והוא הנקרא פרוש' שבעות, וסנינים אין נאמרין לו אם בפקום המיוחד לה, כתפלת ערבת וכן בשבתים טוב אין אומרים אותו כלל:

יא

בתחילתן להחפיל הפל' הפנהה בימות החול, מן כ"ב יאנואר, בשעה רביעית י"ד פברוארי רביעה ומחצה י"א מארץ = השבת ט"ו תמוז = השבת ומחצה י"א אשירל = שבת ט"ו תמוז = ששה ומחצה י"א מנו = שבעות י"א אגוסטוס = ששה ומחצה כ"ב תמוז = ששה י"ד ספטעמבר = הששה ומחצה

כסדר הוי, דבל יודקך משך זמן ההוא:

המשה עשר אומרים תחזן במנוחה אך לא בשחרי' ואם הל בשבת אומרים זרקתך:

יב

אל ארך אפים אומרים אותו בכל שני וחשמי בימות החול חו"ן ספדים, פורים קטן, וערב פסח:

יג

אין אומרים מוצר לתורה בערב פסח, חול המועד פסח וערב יום כפור:

יד

בתענית צבור יחי' נאחה יום ששה אומרים אל ארך אפים ושונר ישראל כחרי', ואם יש מילה אומרים תתנון ושונר ישראל למנחה:

טו

בכל יום ארז נשחפת שחרי' אומרים שיר הירוד, ובשבת ויום טוב אומרים ארז כך אענים וצרות בשחרי' ארון הקודש: מן ערב יום כפור עד יום א' דסוכות כולל אין אומרים תהלים ושיר הירוד, רק אומרים ארז נשחפת מוצר של יום ולמנוחה על הישענות אם יש סוית מילה, ובשבת ויום טוב גם אענים וצרות,

בתשיעה כנא אומרים תהלים ושיר הירוד קודם הפל' המנוחה:

טז

למנוחה אומרים אותו מינן ומן ר"ח סיון עד ערב שבעות ומן יום כפור, עד ר"ח חשוון ובל"ג לעומר והמשה עשר אף שאין אומרים כמה תתנון, וגם האמל רשאו לאוצר בימים ההם: מן

לתורה לשלשי או חוקק ומד אחרי שי שגורל סמנו במעלה, ועל כל פנים קודם שביעי, ונאמן מה וכן כזמן שבתין ולוי המה חובבים, ויכין זאח קודם שבתין הגדרים בעד הקטן כי אז הרשות נתונה לבעל כגן לקרות לתורה אנשים אחרים במקום אחר שביעי, וכן הדיון אם הבעל סגן וצאה לקרות לתורה חובב אחר או יותר קודם שביעי :

יוד
ביום (היון מנהיגים ולנים) אשר המה חובבים) לא יעלו לתורה בשעה לשחרית כי אם בין שביעי לאחרון או לפסח, וכיום טוב לא יעלו כי אם לפסח :

יא
להחיות ניתן גם הקדישה כיצט לטפח תורה ופדויות אשר נקרא שכו עליו כבית הנכנסת אם לא יהי לסיבה סקייית אשר יטב בעיני פרנסים לפדום כיום המצא פיוכה אהיה: ובדברך המה כל החובבים שים ואין לאחד מהם קדימה על זולתו ואם שנים המה בין יותר, יטילו גורל כניהם, אבד החתן תורה והתן בראשית כי להם הקדישה על חובבים אחרים גם בנדון הזה :

סימן י"ז

דברים מלאים

א
כל העולים לתורה או העוסים איה מצוה כבית הנכנסת וכן דבריהם העולם לדוכן וגם הארמים קדיש, שחכים להיות מלוכמים בברביל שיהיו ומלית וחובבין משולטתה או עמלה; אבן הקצנים פתוחים עמן י"ג שנה הארמים קדיש, פטורים מדבר זה :

הבניה

ה
לא יהי בית מלה כבית הנכנסת, אם לא הודיעוהו תחלה להסמיס להכריזה כלייל שבת שלפניו, גם לא יטול כבית הנכנסת חינוק הגולד בלי תופה וקידושין :

ז
לא ידועה שום אדם ככה"כ, אם לא ניתן לו רשות לזה טאח דגאון אב"ד ושאת הפרנסים :

יוד
שבוין שאל בן ט' סמיון עין חיים טעל הספח תורה וכחשקה באב לפנתה סתוויון אותם :

יא
אם אי יהי דיו בר בנין בקהלותיו בימות התול, ויסיו החויה כבית הנכנסת כיום הקטנה שרית, להינו אם לא יארחן הלויני' אחרי י"א שעות :

אין הדברים שכתבתיים אותם כומנס בבל כתי כנסיות ;
בראש ורדס ליל ראשון יעלה ויבא ראש תרדס על הגסים ;
משביע הרוח ומזויר הגסם מבלכל היים כהמד ותן של המצר עזוב הבישלין והודיענו זמן הפסקה לאכול החין ערב

ב
דגבניה הספר תורה, עדין לפהחו בעורו מונח על המלחן ולא יותר משלשה עשרים ;

ג
החגים צריכים לישל רשת, סברי טורי (ערינו רב (כרנים) כדקן ורבנן ורבותי, קודם שיתחילו קדוש והברלה כבית הנכנסת, וכן הדבורים או הארמים כרכת אירוסין ונישואין צריכים לישל רשת כזה אף אם לא יהי הגאון אב"ד באותו מעמד ;

ד
המזמלים וכן הקווים בתורה בראש השנה ויום כפור, וגם ההקוים צריכים להיות מלוכמים בכגור כתיים שקדיון סארגוני ;

ה
קדויו אשר לא הליון טעלוני כפי הדיון, סווין ומנועים אותו להיות כבית הנכנסת כיום כפור וחשקה נאב, וכן אין פנינים, לכהן לעלות לדוכן בימים טובים אם לא הליון טעלוני כפי הדיון ;
ויו

לא יתחיל אדם להתפלל ככה"כ בקול רם קודם שיתחיל החין, וכן לא יאמר אדם קדושה אחרי אשר סיים החין התפלה, נקנס שילשה ורובים בבל פעם לקופה הצדקה ;

ז
אין פניחין שים אדם זולת הגאון אב"ד לינסם לבית הנכנסת מעטפת כבליה ;

לא

ע"כ יום כפור וט' כאב
ט' כאב שחל כשכב
יום שלפני ערב ראש חודש
ערב ראש חודש
ליל ראש השנה, הושענא רבא
פרים וט' כאב
זמן הפסקה מלאכול
דבר יטבנעניא נורג
לקבל התענית
זמן יום כפור קטן
זמן השכמה

זמן ענדה וקבלת שבת
זמן התקופה
זלא יוכרו שום דבר יהי מאיה ענין שיהי קודם הקצת ספר תורה בארון הקודש ;

ב
כל הבתי כנסיות צריכים להיות נעלים ככוד וכעיקר הן כשטד ויום טוב הן בימות התול חצי שעה אחר שסיים החין התפלה :

ג
אחד ממועב לעמוד על קומס בבית הנכנסת ושלא לילך מים כי אם לצורך קודם גבר התפלה ופשטא שלא לכנס לכסוס לסקס, גם לא יעמוד אדם כבי רשות בין ארון הקודש לשלחן ;

ד
כל הגיל הוסנס בהתעויות פרנסים וצויו קק אישכומים :
באמשבדום ר' השבת הקע' היל"ק, 14 December 1814
(נהרם) זעליג כויו, פיעוריענס
סויבר אסכר, סעקרעשאים

כל הדברים האלו העתיקו מלשון רובל לארצות אשר בוונתיסור וסחוך טוף הבתב כלי חכמה ומתנת כנישין אלוים בוצ' הקהלה יצ' ארבעה עשר

סעקרעשאים